

Stručni rad

PSEUDONIMI KNJIŽEVNIKA

mr. sc. Vesna Nosić, prof. savjetnica
Gimnazija „Matija Mesić“ Slavonija 1 br. 8, HR-35000 Slavonski Brod

Sažetak

Pseudonim označava izmišljeno ime koje neka osoba stalno ili povremeno koristi u svom stvaralačkom radu. Stručni članak donosi rezultate istraživanja pseudonima književnika iz europskih književnosti te američke i hrvatske književnosti od antike do danas.

Članak je koncipiran u četiri dijela:

1. Podrijetlo i značenje riječi pseudonim, razlozi pojave pseudonimnosti književnih djela
2. Postanak pseudonima pojedinih europskih, američkih i hrvatskih književnika
3. Podjela pseudonima, raznolikost potpisa književnika
4. Popis pseudonima književnika iz europskih književnosti te američke i hrvatske književnosti.

Različiti su razlozi zbog kojih su književnici uzimali pseudonime. Razlozi su se kroz povijest mijenjali, ali cilj je uvijek ostao isti – sakriti identitet! No, skrivajući svoj identitet, književnici su otkrivali nešto drugo – svoju kreativnost kojom su često iznenađivali čitatelje.

Ključne riječi: pseudonimi književnika, razlozi pojave pseudonimnosti, podjela pseudonima.

1. UVOD

Uz imena i prezimena književnika u čitankama iz Hrvatskog jezika često susrećemo njihova umjetnička imena odnosno pseudonime. U Gimnaziji „Matija Mesić“ u Slavonskom Brodu koriste se čitanke „Književni vremeplov“ autorice Dragice Dujmović-Markusi i suradnica.

Izradi ovog rada prišla sam želeći istražiti, otkriti i osvijetliti pseudonime književnika iz europskih književnosti, zatim američke i hrvatske književnosti koji su obuhvaćeni nastavnim programom Hrvatskog jezika za gimnazije.

Rad je oblikovan u četiri dijela.

U prvom dijelu, koji ima naslov **Podrijetlo i značenje riječi pseudonim, razlozi pojave pseudonimnosti književnih djela**, ukratko se objašnjava podrijetlo i značenje riječi pseudonim, a zatim se navode najčešći razlozi zbog kojih su pojedini književnici odlučili uzeti jedan ili više pseudonima.

U drugom dijelu, **Postanak pseudonima pojedinih europskih, američkih i hrvatskih književnika**, osvjetljen je postanak pseudonima pojedinih književnika.

U trećem dijelu, koji je naslovljen **Vrste pseudonima, raznolikost potpisa književnika**, dane su podjele pseudonima i šarolikost potpisa književnika.

U četvrtom dijelu, koji ima naslov **Popis pseudonima književnika iz europske književnosti te američke i hrvatske književnosti**, donesen je popis pseudonima književnika od humanizma do postmodernizma.

2. PODRIJETLO I ZNAČENJE RIJEČI PSEUDONIM, RAZLOZI POJAVE PSEUDONIMNOSTI KNJIŽEVNIH DJELA

Riječ pseudonim potječe iz grčkog jezika „(*pseudonimos*: lažnoimeni, lažnog imena; od *pseudos*: laž, izmišljotina i *onoma*: ime) – izmišljeno ili iskrivljeno ime kojim autor potpisuje sva ili neka od svojih djela“.[1]

Grčki povjesničar i filozof Ksenofont (430. pr. Kr. – 354. pr. Kr.) prvi je autor koji je upotrijebio pseudonim. Djelo „Anabaza, Povijest helenska“ potpisao je pseudonimom Temistogen Sirakužanin. Dakle, prvi pseudonim nastao je u antičkoj Grčkoj. Od antičkih vremena do danas stvoreni su brojni pseudonimi.

Različiti su razlozi zbog kojih su književnici odlučivali uzeti jedan ili više pseudonima. Iza pseudonima obično se nalazila:

1. želja za potpunom anonimnošću zbog političkih razloga (opasnost za karijeru ili za život)
2. želja za izbjegavanjem kritika i negativnih recenzija
3. želja za skrivanjem pravog imena koje loše zvuči ili je trivijalno
4. skromnost [2] te
5. skrivanje spola (uglavnom ženskog jer se smatralo da pisanje književnih djela nije primjereno ženama)
6. naglašavanje književnikove povezanosti s rodnim krajem
7. autoparodija vlastitog autorstva brojnim pseudonimima.

3. POSTANAK PSEUDONIMA POJEDINIH EUROPSKIH, AMERIČKIH I HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA

3.1. Postanak pseudonima pojedinih europskih i američkih književnika

Europski književnici koristili su pseudonime od renesanse do postmodernizma.

Francuski književnik **François Rabelais** uzeo je pseudonim **Alcofrybas Nasier** pod kojim je 1532. godine objavio roman „Pantagruel“ koji je zabranjen zbog opscenosti. Pseudonim je anagram njegovog imena i prezimena.

Francuski komediograf **Jean-Baptiste Poquelin** od 1644. godine koristio je umjetničko ime **Molière**, a francuski književnik **François-Marie Arouet le Jeune** koristio je od 1718. godine pseudonim **Voltaire** nakon prvog velikog kazališnog uspjeha tragedije „Edip“. I njegov pseudonim je anagram od **Arouet I(e) J(eune)**, tj. **Arovet J. I.** jer su se tada U i V pisali kao V.

Marie-Henri Beyle Stendhal, francuski književnik koji je djelovao na razmeđu romantizma i realizma, imao je oko dvije stotine (!) pseudonima. Pseudonim **Stendhal** uzeo je po ruskom gradiću poznatom po karnevalima.

Engleske književnice, sestre **Charlotte, Emily Jane i Anne Brontë** 1846. godine objavile su pod muškim pseudonimima „Pjesme **Currera, Ellisa i Actona Bella**“ jer u to vrijeme pisanje književnih djela nije bilo primjereno ženama.

Engleska književnica **Marry Ann Evans** objavila je pod pseudonimom **George Eliot** tri pripovijesti pod naslovom „Prizori iz svećeničkog života“. Uslijedila je javna rasprava o identitetu Georgea Eliota. Pretpostavljalo se da je riječ o svećeniku ili svećenikovoju supruzi. Književnica je nastojala sakriti svoj život u izvanbračnoj zajednici s oženjenim kritičarom i esejistom G. H. Lewesom. Nakon što je postigla uspjeh, otkrila je svoj identitet.

Mark Twain pseudonim je američkog književnika **Samuela Langhornea Clemensa** koji je radio kao putujući tiskar, riječni pilot, kopač zlata, novinar i književnik. Mark Twain je pilotska oznaka za dvanaest stopa dubine na rijeci Mississippi.

Anton Pavlovič Čehov, ruski književnik, nazvan je u srednjoj školi **Antoša Čehonte** pa je to ime koristio kao jedan od svojih pseudonima.

Čileanski pjesnik **Neftali Ricardo Reyes Basoalto** uzeo je već u šesnaestoj godini pseudonim **Pablo Neruda** po češkom književniku **Janu Nerudi**.

Ruski književnik **Daniil Ivanovič Juvačev** koristio je više od četrdeset (!) pseudonima. On je „autoparodist vlastitog autorstva brojnim pseudonimima“.^[5] Pseudonim **Daniil Harms** uzeo je prema detektivu Sherlocku Holmesu, popularnom liku Arthura Conana Doylea.

3.2. Postanak pseudonima pojedinih hrvatskih književnika

Književnici u hrvatskom humanizmu, a poneki i u renesansi, koji su pisali na latinskom jeziku, tzv. latinisti, imali su latinske pseudonime.

Marko Marulić, najveći hrvatski humanistički književnik i otac hrvatske književnosti, u latinskim djelima potpisivao se kao **Marcus Marulus**, **Marcus Marulus Spalatensis**, **Marcus Marulus Delmata**, a u hrvatskim i kao **Marko Pečinić**.

Jakob Frass pravo je ime **Stanka Vraza**, slovenskog pjesnika, koji se priključio hrvatskom romantizmu.

August Šenoa imao je i pseudonim **Petrica Kerempuh**. Kerempuh je lik iz kajkavskih pučkih legendi.

Eugen Kumičić uzeo je pseudonim **Bersečanin** po rodnom selu Brseč u Istri, a **Jenio Sisolski** po brdu Sisola iznad Brseća.

Silvije Strahimir Kranjčević nazvao se **Nehajski** po brdu Nehaj pokraj Senja i **Senjski** po rodnom Senju.

Ljubomil Tito Josip Franjo Babić pravo je ime **Ksavera Šandora Gjalskog** koji je svoj glavni pseudonim uzeo prema majčinoj obitelji. Služio se brojnim pseudonimima.

Dragutin Domjanić imao je nekoliko pseudonima, a jedan je i **Dragutin Zelinski** po selu Sveti Ivan Zelina u blizini kojeg se nalazi mjesto Krče u kojem je rođen.

Milan Begović tiskao je 1900. zbirku pjesama „Knjiga Boccadoro“ pod pseudonimom **Xeres de la Maraja**. Zbirka je privukla veću pozornost čitatelja i književnih kritičara. Tematika tjelesne ljubavi izazvala je oštru polemiku između „mladih“ i „starih“ književnika.

Milutin Cihlar Nehajev uzeo je pseudonim **Nehajev** po brdu Nehaj kraj rodnog Senja.

Janko Polić Kamov izabrao je pseudonim **Kamov** po starozavjetnom liku Kama, Noinog sina koji, za razliku od braće, nije pokrio pijanog oca nego ga je promatrao gologa pa ga je otac prokleo nakon što se otriježnio. Pseudonim naglašava Polićevu ukletost i prognaničku sudbinu, a istodobno pokazuje „intelektualnu modu“ u razdoblju hrvatske moderne.

Antun Branko Šimić uzeo je pseudonim **Drinovci** po istoimenom selu u Hercegovini u kojem je rođen. I pseudonim **Hercegovac** izražava Šimićevu povezanost s rodnim krajem.

Znanstvena djela **Mijo Mirković** objavljivao je pod pravim imenom, a književna djela pod pseudonimom **Mate Balota**.

Svoju prvu pjesmu („Tužna jesen“) **Dragutin Tadijanović** objavio je 1922. pod pseudonimom **Margan Tadeon**. Tek je 1930. počeo objavljivati pjesme pod svojim imenom.

Ivan Kovačić dodao je 1935. godine svom imenu i drugo, **Goran**, izražavajući na taj način povezanost sa zavičajem.

U početku književne karijere **Petar Šegedin** se potpisivao pseudonimom **Petar Kružić** po hrvatskom vojskovođi i kapetanu Klisa iz 16. stoljeća.

4. VRSTE PSEUDONIMA, RAZNOLIKOST POTPISA KNJIŽEVNIKA

Pseudonimi se mogu razvrstati na nekoliko načina:

1. s obzirom na raznolikost njihovih funkcija
2. s obzirom na broj autora koji se nalazi pod jednim pseudonimom
3. s obzirom na oblik.

1. Pseudonimi se, **s obzirom na raznolikost njihovih funkcija, mogu razvrstati u sljedeće skupine:**

1. **pseudonimi kojima je osnovna zadaća prikriti pravi identitet književnika** (npr. engleska književnica **Mary Ann Evans** koristila je muški pseudonim **George Eliot**)
2. **pseudonimi koji pomažu izgradnji književnikovog lažnog identiteta**, a popraćeni su izmišljenim biografijama i portretima književnika (npr. **Aleksandar Sergejevič Puškin** stavio je sebe samo u ulogu izdavača u svojem djelu „Pripovijesti pokojnog Ivana Petroviča Belkina“, a u predgovoru je predstavio lažnog autora I. P. Belkina)
3. **pseudonimi kojima je osnovna funkcija otkrivanje književnikove ličnosti**, tj. isticanje onih njegovih karakteristika koje književnik u danom trenutku smatra bitnima za sebe ili svoje djelo (npr. **Vladimir Vladimirovič Nabokov** služio se pseudonimom **Vladimir Sirin** od 1922. do 1940. godine kada je živio u Europi i pisao na ruskom jeziku; od ovog pseudonima je odustao nakon što je emigrirao u Ameriku i počeo pisati na engleskom jeziku)
4. **pseudonimi kojima se književnici služe da bi se razlikovali od svojih istoimenjaka ili im se njihovo ime i prezime ne čine dovoljno atraktivnim ili prihvatljivim po značenju** (npr. **Il'ja Arnol'ovič Fajnzil'berg** pravo je ime ruskog književnika židovskog podrijetla; uzeo je u postrevolucionarnom vremenu, i vremenu snažnog antisemitizma, pseudonim **Il'ja A. Il'f**)
5. **pseudonimi koji se oblikuju prema zakonitostima estetske igre, a koji se odnose na kriptonime** – šifrirane potpise u obliku anagrama, akrostiha i sl. (npr. Viktor Petrovič Burenin svoje parodije na ruskog pjesnika **Andreja Bjelog** potpisivao je pseudonimima **Andrej Zelenyj**, **Andrej Želtyj**.)
6. „miješani tipovi“ pseudonima.[2]

2. Pseudonimi se, **s obzirom na broj autora koji se služi jednim pseudonimom**, mogu podijeliti na:

1. **individualne pseudonime** – autor se isključivo ili pretežno služi pseudonimom po kojem je poznat (npr. **Ksaver Šandor Đalski** rođen je kao **Ljubomil Tito Josip Franjo Babić**)
2. **zajedničke pseudonime** – posrijedi je suautorstvo dvaju ili više autora koji se u svom stvaralačkom radu isključivo služe zajedničkim pseudonimom (npr. francuska književnica **George Sand** rođena je kao **Amantine Aurore Lucile Dupin**; pisala je s književnikom **Julesom Sandeauom** pod zajedničkim pseudonimom **Jules Sand**).

3. Pseudonimi se, s **obzirom na oblik**, mogu razvrstati na pseudonime koji imaju oblik:

1. **uobičajenog imena** (npr. **Jakob Frass** uzeo je pseudonim **Stanko Vraz**)
2. **oblik anagrama imena i prezimena** (npr. **François Rabelais** uzeo je pseudonim **Alcofrybas Nasier**)
3. **neobičan oblik** (npr. **Vjenceslav Novak** uzeo je pseudonime **OOM** i **IŽE**)
4. **pseudoandronima** – kada se žena koristi muškim imenom (npr. **Mary Ann Evans** uzela je pseudonim **George Eliot**)
5. **pseudoginima** – kada se muškarac koristi ženskim imenom (npr. **Zvonimir Majdak** uzeo je pseudonim **Suzana Rog**)[7].

U potpisivanju svojih stvaralačkih radova književnici su pokazali raznolikost. Potpisivali su se samo autonomom, autonomom i pseudonom/pseudonimima ili samo pseudonom/pseudonimima.

1. **književnik se u svom stvaralačkom radu isključivo ili pretežno služi jednim pseudonom po kojem je poznat** (npr. **Ksaver Šandor Gjalski**)
2. **književnik se u svom stvaralačkom radu služi raznim pseudonimima, ali je poznatiji pod pravim imenom** (npr. **Antun Branko Šimić**)
3. **književnik se u svom stvaralačkom radu služi pravim imenom i jednim ili više pseudonima, ali je poznat pod pravim imenom** (npr. **Eugen Kumičić**)
4. **književnik se u svom stvaralačkom radu služi pravim imenom i jednim ili više pseudonima, ali je poznatiji pod pseudonom** (npr. **Daniil Harms**)
5. **jednu vrstu svog stvaralačkog rada autor objavljuje pod pravim imenom, a drugu pod pseudonom** (npr. **Mijo Mirković** je pod pravim imenom objavljivao znanstvene radove, a pod pseudonom **Mate Balota** književne).
6. **Uz pravo ime i prezime te pseudonim(e), pojedini književnici u potpisivanju svojih radova koristili su i inicijale imena i(li) prezimena, kao i razne šifre.**

5. POPIS PSEUDONIMA KNJIŽEVNIKA IZ EUROPSKE KNJIŽEVNOSTI TE AMERIČKE I HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

EUROPSKI I AMERIČKI KNJIŽEVNICI

RENASANSA (16. stoljeće)

1. **François Rabelais** (1484.-1553.)
Alcofrybas Nasier

KLASICIZAM (17. stoljeće)

1. **Jean-Baptiste Poquelin Molière** (1622.-1673.)
Molière

PROSVJETITELJSTVO (18. stoljeće)

1. **François-Marie Arouet le Jeune** (1694.-1778.)
Voltaire

REALIZAM (1830.-1870.)

1. **Marie-Henri Beyle Stendhal** (1783.-1842.)
Stednhal; Dominikque
2. **William Makepeace Thackeray** (1811.-1863.)
Michaelangelo Titmarsh; George Savage Fitzboodle; Ikey Solomons
3. **Charles Dickens** (1812.-1870.)
Boz
4. **Charlotte** (1816.-1855.), **Emily** (1818.-1848.) i **Anne** (1820.-1849.) **Brontë**
Currer Bell, Ellis Bell i Acton Bell – muška imena
5. **Mary Ann Evans** (1819.-1880.)
George Eliot
6. **Samuel Langhorne Clemens** (1835.-1910.)
Mark Twain

MODERNIZAM (od 1857. do danas)

1. **Charles-Marie-René Leconte** (1818.-1894.)
Leconte de Lisle
2. **Rene François Armand Prudhomme** (1839.-1907.)
Sully Prudhome
3. **Józef Teodor Konrad Nalecz Korzeniowski** (1857.-1924.)
Joseph Conrad
4. **Anton Pavlovič Čehov** (1860.-1904.)
Antoša Čehonte
5. **Boris Nikolajevič Bugajev** (1880.-1934.)
Andrej Bjeli
6. **Sergej Aleksandrovič Jesenjin** (1895.-1925.)
Sergej Molot
7. **Naftali Ricardo Reyes Basoalto** (1904.-1973.)
Pablo Neruda

8. **Daniil Ivanovič Juvačev** (1905.-1942.)
 Daniil Harms; Daniil Čarms; Dandan; Daniil Ivanovič Harms; Daniel Haarmst;
 Daniil Dandan; Čarms; Harmonius; Ivan Toporiškin; Harms-Šardam; Hharms;
 Pisac Kolpakov; Karl Ivanovič Šusterling; Horms; Hhoerms; Protoplast; Daniel
 Haarms

HRVATSKI KNJIŽEVNICI

HUMANIZAM (15. i 16. stoljeće)

1. **Ivan Vitez od Sredne** (oko 1405.-1472.)
 Ioannes Vitez de Zredna
2. **Ivan Česmički** (1434.-1472.)
 Ianus Pannonius; Jan Panonac; Jan Pannonije
3. **Juraj Šižgorić** (oko 1445.-1509.?)
 Georgius Sisgoreus/Sibenicensis Dalmata; Georgius Sisgoritus; Gorgis
4. **Marko Marulić** (1450.-1524.)
 Marcus Marulus/Spalatensis/Delmata/Marko Pečinić
5. **Juraj Divnić** (1450.?-1530.)
 Georgius Diphnicus Dalmata
6. **Karlo Pucić** (1458.?-1522.)
 Carolus Puteus
7. **Alojzije Crijević** (1458.-1527.)
 Ludovik Crijević Tuberon; Aloysius de Crieva/Cerva/Cervinus/Cervarius
8. **Ilija Crijević** (1463.-1520.)
 Elias Lampridii de Crieva; Aelius Lampridius Cervinus; Aelius Cerva
 Lampedinus
9. **Jakov Bunić** (1469.-1534.)
 Iacobus Bonus Epidaurus Dalmata; Bonus Racusaeus; De Bona
10. **Franjo Trankvil Andreis** (1490.-1571.)
 Tranquillus Andronicus Parthenius
11. **Antun Vrančić** (1504.-1573.)
 Antonius Verantius/Sibenicensis Dalmata
12. **Matija Vlačić Ilirik** (1520.-1575.)
 Matthias Flacius Illyricus

RENEŠANSA (16. stoljeće)

1. **Mavro Vetranović** (1842.-1576.)
 Nikola/Niko Vetranović/Vetranić; Maurus Vetrani
2. **Marin Držić** (1508.-1567.)
 Darsa; Dersa
3. **Petar Zoranić** (1508.-između 1543. i 1569.)
 De Albis

BAROK (17. stoljeće)

1. **Ivan Gundulić** (1589.-1638.)
 Dživo; Giovanni Gondola; Plavčić; Plavković
2. **Ivan Bunić Vučić** (1592.-1658.)
 Bona; De Bona; Bonna; Buno; Dživo

3. **Ignjat Đurđević** (1675.-1737.)
Ignazio Giorgi Bernardo; Injacija Gjorgi; Đorđić

KNJIŽEVNOST 18. STOLJEĆA

1. **Fran Krsto Frankopan** (1643.-1671.)
Ditelina
2. **Andrija Kačić Miošić** (1690.-1760.)
Starac Milovan
3. **Tito (Tituš) Brezovački** (1757.-1805.)
Brezovachky; Brezovatsky; Grgo z Strahinja; Hanza iz Klanjaca

ROMANTIZAM (1813.-1860.)

1. **Jakob Frass** (1810.-1851.)
Stanko Vraz; Jakob Cerovčan; Jakob Rešetar; Nenad Bezimenović; Ilir iz Štajera; Ilir iz Velike Ilirike
2. **Dimitrija Demeter** (1811-1872.)
Afratinović; Sincerus
3. **Antun Nemčić** (1813.-1849.)
Gostovinski
4. **Ivan Mažuranić** (1814.-1890.)
Slavomir
5. **Matija Mažuranić** (1817.-1881.)
Jedan Domorodac

PREDREALIZAM (1860.-1881.)

1. **August Šenoa** (1838.-1881.)
Petrica Kerempuh; Veljko Rabačević; Milutin; Branislav; Onufrius Kopriva

REALIZAM (1881.-1891./1892./1895.)

1. **Eugen Kumičić** (1850.-1904.)
Jenio Sisolski; E. K. Bersečanin; Evgenij Kumičić
2. **Vjenceslav Novak** (1859.-1905.)
Antipirinus; Cenzor; Čika Vene; Dr. Urania; Miško; Iže; Oom; Pero; Sancho; Živko Slunjanin; Smiljan
3. **Silvije Strahimir Kranjčević** (1865.-1907.)
Nehajski; Strahimir Senjski; Silv. Kr.; Silvij Krainčević; Strahimir Nehajski; Senjanin; Deli-Kosmaj Durmitorov
4. **Ljubo Babić / Ljubomil Tito Josip Franjo Babić** (1854.-1935.)
Ksaver Šandor Đalski/Gjalski; Ksaver Šandor-Gjalsky; Ksaver; Sandor de Gyala; Gyala; Xaver von Sandor de Gyala; Xaver Šandor-Gjalsky; K. Š. Gjalski; K. Š. Babić-Gjalski; Lj. Babić Gjalski; Ljubomil Tito Babić

MODERNA (1891./1892./1895.-1914./1916.)

1. **Ivo Vojnović** (1857.-1929.)
Ignotus; Sergij P.
2. **Antun Gustav Matoš** (1873.-1914.)
Schams
3. **Vladimir Vidrić** (1875.-1909.)
Tmivoj; Trnivoj

4. **Dragutin Domjanić** (1875.-1933.)
Milivoj Seljan; Grga Vujec; Vanja P. Batjanov; Dragutin Zelinski; Grga; Jan; M. Z. Lenski; Milivoj Z. Lenski
5. **Vladimir Nazor** (1876.-1949.)
Vladimir Primorski; Zorna Mirvlad
6. **Milan Begović** (1876.-1948.)
Xeres de la Maraja; Tugomir Cetinski; Stanko Dušić; Esop s Griča; Hipolit; Malyalio; Petronius
7. **Milutin Cihlar Nehajev** (1880.-1931.)
M. Borišev; M. Hajev; Milutin Nehajev; Sincerus; Nehajev; Alpha; Milutin Borišev
8. **Ivan Kozarac** (1885.-1910.)
Kerepov; Kosan; Olgin; K. Kerepov; Vanja Kosan
9. **Janko Polić Kamov** (1886.-1910.)
Kamov
10. **Fran Galović** (1887.-1914.)
Gledalac; Hrvatski đak; Samotni Putnik

KNJIŽEVNOST OD 1914. DO 1952.

1. **Augustin Ujević** (1891.-1955.)
Tin
2. **Ivo Andrić** (1892.-1974.)
Res
3. **Miroslav Krleža** (1893.-1981.)
Miroslav K.
4. **Antun Branko Šimić** (1898.-1925.)
Slavče; Branko Zvonković; Drinovci; Hercegovac; Hrvatski đak; Samotni Putnik
5. **Dragutin Tadijanović** (1905.-2007.)
Margan Tadeon; Tadeon; Damjan R. Tadijansky; Lem Kamen; Tadijanski

DRUGA MODERNA (1952.-1969.)

1. **Mijo Mirković** (1898.-1963.)
Mate Balota
2. **Vesna Parun** (1922.-2010.)
Pave Versa
3. **Ivan Goran Kovačić** (1913.-1943.)
Goran
4. **Petar Šegedin** (1909.-1998.)
Petar Kružić

6.ZAKLJUČAK

Pseudonim označava izmišljeno ime koje neka osoba stalno ili povremeno koristi u svom stvaralačkom radu. U ovom istraživačkom radu pratila sam razvoj pseudonima književnika kroz povijest. Popisala sam dosad poznate pseudonime književnika iz europske književnosti te američke i hrvatske književnosti, a otkrila sam i puno novih. Dvadeset književnika iz europske i američke književnosti, koji su obuhvaćeni programom Hrvatskog jezika za gimnazije, koristilo je 38 pseudonima¹, a pedeset književnika iz hrvatske književnosti 158; dakle, 70 književnika upotrijebilo je oko 200 pseudonima.

Različiti su razlozi zbog kojih su književnici uzimali pseudonime. Stvaralačkom maštovitošću i razigranošću pri oblikovanju pseudonima zasigurno su iznenađivali čitatelje. Pseudonimi su često izgledali kao zagonetke koje treba odgonetnuti: autor, nakladnik, čitatelj ili netko četvrti?!

7.LITERATURA

- [1] Benčić, Ž. (2002.). Pseudonim. // *Mistifikacija/Parodija*: Zagrebački pojmovnik kulture 20. stoljeća. Zagreb: Areagrafika, 5.-18.
- [2] Horvat, A. (1995.). *Knjižnični katalog i autorstvo*. Rijeka: Naklada Benja.
- [3] *Hrvatska književna enciklopedija* (2010.-2012.). Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- [4] *Leksikon hrvatskih pisaca* (2000.). Zagreb: Školska knjiga.
- [5] *Leksikon stranih pisaca* (2001.). Zagreb: Školska knjiga.
- [6] Orešković, M. (1978.). Anonimi, pseudonimi, inicijali i šifre hrvatskih književnika i drugih kulturnih radnika u knjigama i periodičnim publikacijama. *Građa za povijest književnosti hrvatske* 32:217.-294.
- [7] Pseudonim. // *Proleksis enciklopedija*. LZMK. 2009. URL: <http://proleksis.lzmk.hr/> (pristupljeno 26. kolovoza 2018.)
- [8] Vidačić, M. (1951.). Pseudonimi, šifre i znakovi pisaca iz hrvatske književnosti. *Građa za povijest književnosti Hrvatske*. 21:7-141.
- [9] Vidačić, M. (1951.). Pseudonimi, šifre i znakovi pisaca iz hrvatske književnosti. *Bibliografija hrvatskih književnih časopisa 19. stoljeća. Dopunski svezak, Kazala*/priredio Vinko Brešić. Zagreb: Filozofski fakultet, FF-press.

¹ Ovi pseudonimi su predočeni u radu dok 200-ak Stendhalovih i 30-ak Harmsovih nije predočeno.